

WEENEN, den 16. October.

De Oostenrijksche Beobachter behelst de volgende berigten uit Konstantinopel, den 29. September.

De reeds vroeger hier, over Smirna, ontvangene tijdingen van de gewachten, welke op den 9. 10. en 11. dezer maand; tusschen eene afdeeling der Konstantinopolitaansche vloot, onder bevel van den Patrona Bey (vreedzaam admiraal) en de, onder de bevelen van de admiraals *Miculi* en *Sachtari*, vereenigde eskadren der Grieken in de wateren van Mitilene, ten nadeele der laatsten, hebben plaats gehad, zijn bevestigd geworden, door verscheidene tartaren, door den kapudan-pacha afgezonden uit Phokaa (op de asiatische kusten, aan den ingang van de golf van Smirna), alwaar zich deze grootadmiraal ophieldt, en de zee van den 11. dezer maand tot den 13. dezer maand, in de Grieken verbrandden, en de vloot der Grieken ten meesten schip, hetwelk gezonden is, en zes hinnen braken, werden zwaar beschadigd. Zij zonden deze met een gedeelte van het eskader naar de haven van Vathi, op Samos, trokken naar Ipsara terug, en hielden sinds dien tijd slechts weinig kruisers, tusschen dit eiland en de golf van Smirna.

Van de eerste afdeeling der Konstantinopolitaansche vloot bevinden zich steeds zes schepen in de golf van Lapanto, en negentien in de haven van Navarino, van waar dikwerf eenige schepen tot aan de kusten van Maina kruisen. Eerstgenoemde zes vaartuigen, onder bevel van *Sali-Bey*, staan ter beschikking van den Seraskier (*Redschid-pacha*); de andere negentien, onder den kapudana Beg, (eersten admiraal der vloot) zijn ter beschikking van *Ibrahim-pacha* gesteld.

Volgens de laatste berigten uit Alexandria, van den 25. Augustus, lag de Egyptische vloot nog steeds daar, en zal waarschijnlijk zij te dien tijde nog niet zal afgevoerd worden, of zij uit hoofde van den dag en nacht, voortdurend, zal weger, dan tegen het midden van October zal daarheen onderweg gaan.

Ibrahim-pacha had zich, volgens de jongste berigten, weder meer naar het zuiden van het schier-eiland (Morea) tegen Maina gewend, en zou in het laatste van Augustus tot bij Marathonisi, aan de golf van Kalokithia, zijn doorgedrongen; zijne hoofdmagt schijnt hij tusschen Miatra en Malvasia te hebben bijeengebracht.

Redschid-pacha was na de overwinning bij Athene, op den 20. Augustus, naar de dorpen in de Bergachtigen voortgegaan, en had zich bij Megara gevestigd, terwijl *Omer-pacha* de belegering van de citadel van Athene voortzet. De Grieken, welke na de mislukte poging tot ontzet dezer vesting, gedeeltelijk te lande over Eleusis naar de landengte zijn terug getrokken, gedeeltelijk zich naar Salamis gescheept hebben, vlijen zich wel is waar, of roemen in hunne dagbladen, weldra eenen nieuwen aanval te zullen kunnen ondernemen; doch de tijd zal leeren, of zij, na de op den 20. dezer geledene nederlaag, en de daardoor, volgens eenstemmige berigten van ooggetuigen, onder hunne troepen ontstane moedeloosheid, in staat zullen zijn dit ten uitvoer te brengen. De laatste brand, waardoor in deze hoofdstad zoo veel aan gebouwen als bijzondere gebouwen groote schade is veroorzaakt, heeft de regering van de noodzakelijkheid overtuigd, om voorbehoedsmiddelen te nemen, ten einde der patzerende verwoestingen, welke door dikwijls voorvallenden brand aangerigt worden, in tijds kunnen worden te keer gegaan.

De oefening der nieuwe troepen, wier aantal bij voortdurend toeneemt, wordt onophoudelijk en zeer dikwijls in tegenwoordigheid van den Sultan voortgezet. Z. H. heeft zich voor eenige dagen naar het kasteel van Fanarato, aan de Zwarte Zee begeven, ten einde de aldaar in bezetting liggende troepen in oogenschouw te nemen.

Overigens heerscht de volmaakte rust in de hoofdstad en geene beweging of maatregelen van de regering daiden enige oorlogzuchtige oogmerken van zijde der Porte aan, waardoor de hoop op eene vreedzame bemiddeling der met Rusland ontstane verschillen, nieuwen grond verkrijgt.

Voor eenige dagen is te Konstantinopel een nieuwe Perzische gezant, *Daud Aga*, aangekomen, welke het berigt van het uitbreken der vijandelijkheden tusschen Rusland en Perzie, die met een inval der Perzen in Georgia zijn begonnen, heeft bevestigd. Een gedeelte der in de Krimm liggende russische troepen zou, zoo als men verneemt, aan boord van de bij Sebastopol liggende vloot, onder het bevel van den admiraal *Craigh*, naar den mond van den Phasis worden overgebracht. De luitenant-generaal graaf *Woronzoff*, en der Russische gevolmachtigden tot de onderhandelingen te Ackermann, zou hijs naar de Krimm zijn vertrokken, om de afzending dier versterking te bevorderen.

Den 11. dezer maand is de Oostenrijksche Internuntius, vrijheer *von Ottenfels*, uit de Baden van Brussa, waerwaerts hij zich tot herstel zijner gezondheid had begeven, weder naar Konstantinopel teruggekeerd, waar ten zelfden dage ook de fransche gezant, graaf *de Guilleminot*, vergezeld van zijne zwagers, den generaal *Ternig* en den baron *Bengnot*, zoon van den voormaligen minister van politie van dien naam, en eenige andere gezantschaps-personen te Konstantinopel teruggekeerd.

FRANKFORT, den 23. October.

Berigten uit Konstantinopel, van den 29. September, melden het volgende: — Tot heden is het antwoord der Porte op het Russische ultimatum nog aan geenen der staatsgezanten medegedeeld of ook in de bijzonderheden bekend. Op de dreiging van den Russischen zaakgelaste, de hoofdstad spoedig te zullen verlaten, verklaarde hij de reis-offendi, onder zeer bittere en merkwaardige verwijten over Ruslands (door hem zoo genoemd) aanmatigend gedrag, dat hij de tot de onderhandelingen toegevoerde instructien reeds rechtstreeks naar Ackerman gezonden had, en dat hij zelve aldaar tusschen de wederzijdsche commissarissen zouden afgedaan worden. Alle antwoorden van den Turkschen minister, tot dus verre, waren steeds met eenen vloed van verwijten over de wijze van behandeling aan zijde van Rusland begeloid, van welke hij beweerde, dat zij tegen alle regels van menschelijkheid en achting, welke zich beide staten zelfs naar het volkenrecht verschuldigd waren, antiepen. De Russische folk trachtte vergeefs den onmoed van den reis-offendi te doen zwichten en het waarschijnlijk reeds naar Ackerman verzondene antwoord der Porte te vernemen, om zich, gelijk hij et bevoegde, opzigtens de voorbereidselen tot het vertrek van de onderhoorigen der Russische kanzelarij, daarnaar te kunnen gedragen. De reis-offendi gaf nog slechts te kennen, dat de krachten van het Ottomaansche rijk geestzins, zoo verzwakt waren, als men zich in Europa verbeeldde; hij zou zelfs, bij vooronderstelling van eenen zijpenden toestand, eene vergelijking gebruikt hebben, welke, hoe vreemd zij ook schijnt, te kennen geeft, dat de Porte, inval van oorlog, op buitenlandsche hulp rekent. De Russische zaakgelaste, die daarenboven uit Moskou berigt ontvangen had, dat Z. M. de Keizer den graaf *Woronzoff* en *Abascourne*, wegens het uitstel aan de Porte van den 25. September tot den 7. October verleend, zijne afkeuring had laten betuigen, bevindt zich, ten gevolge van het ontwijkend antwoord, dat de Turksche commissarissen te Ackerman de onderhandelingen alleen af te doen hadden, in een zeer geringe verlegenheid. Hij kent den inhoud der door de Porte derwaerts gezondene instructien niet, en weet alzoó zijn gedrag niet daarnaar te rigten. Men geeft, dat de divan, door bij de formele aanneming van het ultimatum de ratificatie van den sultan te bedingen, vrije hand zoekt te behouden, om tijd te winnen en in tusschen naar gelang der omstandigheden, de handeling der Turksche commissarissen te Ackerman niet te erkennen. Zoodoende zou de Porte weder eenige weken, of wellicht maanden winnen; tijd, dien zij in den tegenwoordigen staat van zaken, en bij den aanaderenden winter voor zeer gewigtig houdt. Hoe ingewikkeld de zaken intusschen ook staan, zijn echter de staatsgezanten van meening, dat de Porte enkel betere voorwaarden zoekt te bedingen, en dat hare commissarissen in 't geheim laat hebben, des noods alles aan te nemen. Deze meening wordt inzonderheid daardoor versterkt, dat men geen spoor van krijgstoerusting bemerkt, en dat de Porte thans niet in staat is om oorlog te voeren.

Volgens verzekering van den nieuwen Perzischen gezant te Konstantinopel, zijn de bewoners van den Kaukasus in massa tegen Rusland opgestaan.

— Eene tijding uit Weenen van den 16. dezer, 's avonds ten zes ure, luidt aldus: — Eene handels-estafette, uit Odessa den 8. dezer afgezonden, meldt, dat den 6. October 's avonds, onmiddelijk voor den afloop van den door Rusland gestelden termijn, de Turksche commissarissen te Ackerman het ultimatum aangenomen hebben. De officiële bevestiging wordt ieder oogenblik verwacht.

BERLYN, den 20. October.

Het stadsje Freijhan, in de kreits Militich, is den 2. dezer op drie huizen na geheel afgebrand; 97 families, van welke verschillende personen gekwetst zijn, hebben al hunne bezitting, den geheel en al, zelfs hunne noodigste kleedingstukken verloren. Bovendien zijn de Evangelische kerk benevens alle school- en kerkgebouwen eene prooi der vlammen geworden. De onophoudelijke vuurströmen konden, ondanks de ijverigste pogingen, niet gestuit worden.

PARIS, den 21. October.

Een der dagbladen geeft de volgende beschrijving van het gesticht der Jezuiten te Freijburg, in Zwitserland: — Een groot en trotsch gebouw, hetwelk men van verre voor eene kazerne of voor eene citadel ter opneming van krijgsvolk zou aanzien, verheft zich voor in de stad, om te dienen tot verblijfplaats van de Jezuiten en de kosterlingen, die zij uit Zwitserland en naburige landstreken verwachten. Men verzekert, dat er een duizendtal kweekelingen in zullen kunnen opgenomen worden, en men geeft te kennen, dat het collegie der Jezuiten van Bregg er later in zal overgebracht worden. De kosten van dit reusachtig gesticht, dat nog niet voltooid is, worden op 300,000 franken begroot. De onderneming is van eene maatschappij van deelhebbers, die door de jezuiten uit de opbrengst van de school zullen afbetaald worden. De gewaarde vaders zijn thans te Freijburg achttien in getal, dragen den naam van professoren, en worden als zoodanig beloond. Zij hebben thans on-

geveer dertig kweekelingen onder zich, bestemd om zelf eenmaal leden van de orde te worden. Daar, gelijk elders, zijn het voornamelijk de jonge lieden van rijke en aanzienlijke geslachten, dewelken de jezuiten tot zich zoeken te trekken.

— Een dagblad maakt heden de aanmerking, dat de heer Canning, na Lord Wellington en den heer van Metternich, de eenige persoonnaadje is, die zonder koning of prins van den bloede te zijn, aan de tafel van Z. M. Karel de X. is toegelaten.

ZUTPHEN, den 24. October.

Gisteren avond ontstond er hier ter stede brand in het pakhuis van den heer H. L. Ketjen, in de koolenstraat. Vermits hetzelfde opgevald was met sterke dranken, hooi, enz. had men alle reden om de ergste gevolgen te duchten, te meer daar de brandende spiritus door de gooten langs de huizen stroomde, en het belende en met brandewijn gevulde pakhuis van den heer Mispelbloem Beijer, in de bakkerstraat, ook reeds vuur had gevat. Dan van den eersten schrik bekomen en door de spoedig aangebrachte hulp der brandspuitgasten, schatterij en burgerij, door de zeer lofwaaardige hulpbetooning der alhier in garnisoen zijnde kurassiers, werd men binnen een uur den brand meester, zoo dat er weinig of geene schade aan de belende huizen is geleden. Men kan niet genoeg de algemeene ijver en hulpvaardigheid roemen, bij deze gelegenheid betoond.

ARNHEM, den 25. October.

In eenen brief uit Vriesland, van den 22. d. m. meldt men het volgende:

Wel verre van te verminderen, verspreidt de ziekte zich al verder en verder. In het begin scheen dezelve zich tot de lagere standen te bepalen; doch thans is zij ook te Leeuwarden, even als in de overige steden en op het platte land, door alle standen heen. — Op sommige plaatsen is in het overgroot gebrek aan geneesheeren eeuwigzins voorzien door de overkomst van degenen, die zich edelmoedighijk het tot hunner lijdende natuurgenoeten hebben aangetrokken; doch men kan veilig zeggen, dat er nog zeer velen gelegenheid zouden vinden om hunne menschenliefde uit te oefenen en door het verleenen van hulp aan lijdende en bedrukte landgenooten de grootste weldaad te bewijzen. En wanneer het voor de tegenwoordige geneesheeren reeds onmogelijk is, alle lijdende ten behoorlijken tijde te bezoeken, ja, wanneer nu reeds menig vader, menige moeder bezwijkt, zonder den vertroostenden bijstand van eenen geneesheer, hoe zal het dan zijn, wanneer de wegen onbruikbaar zullen zijn geworden? Thans zijn ze nog even goed als in den zomer, maar ééne week regen is genoeg, om de wegen slecht te maken en hinderde ziekten van alle geneeskundige hulp te versteken. Ziet men thans een rijtuig langs den weg snellen, er is een doctor in, die zich naar zijne patienten spoedt; maar ééne week regen, en met mosite stapt hij, wiens hulp zoo noodig is, door den modder en de zware klei, naar het derde gedeelte der patienten, die hij thans bedient. Daarbij komt, dat de meeste geneesheeren zelf ziek zijn geweest en de gezonden zich afgetoht hebben, die menigmalen, welke den noodig en bij de meesten 's winters gevoelen, de winter winter kommervol. — Dank zij de maatregelen door het provinciale erf de plaatselijke besturen genomen en der milddadigheid van zo velen onzer landgenooten, de daartoe bestemde commissien zijn in staat gesteld om enigzins in de dringende behoeften van honderden, van alles beroofde huisgezinnen te voorzien. Wanneer men de weldadigheid op moest wekken door een getrouw tafereel van de ellende, waaronder zoo velen zuchten en bezwijken, die zonder deze noodlottige ziekte door eigene verdiensten, eene beetje broods, eenige verwarmende kleeding of dekking aan hun talrijk gezin gedurende den winter bezorgd zouden hebben, doch nu reeds door de milddadigheid hunner medeburgers, de welke God tot leniging hunner rampen zoo heerlijk doet werken, bij het leven moeten gehouden worden, zou het niet indeelijik vallen zelfs de hardvochtigste mensch tot medearigheid te brengen; doch het zou te veel al te akelige schilderij van menschenlijke ellende zijn. Ook is het niet noodig, vermits de ware toestand reeds overvloedig bekend is.

— Extract uit eenen brief van Groningen, van den 20. October.

Onze toestand is verschrikkelijker dan ooit. In de laatste week hadden wij weder 117 oude en 48 jonge dooden. Reken nu, dat de bevolking meer dan 1500 zielen is verminderd, dat er thans overvloed van medicinale hulp is; dat er alles wordt uitgegukt tot verkwikking van mindervermogensden, dan is dit getal proportioneel onsmidig grooter, dan toen er, eenige weken geleden, 175 stierven.

— Burgemeester en Wethouders der stad Groningen hebben, bij publicatie van den 16. October, de ingezetenen gewaarschuwd tegen het gebruik om de huizen, somtijds eenige weken na het overlijden van iemand, gesloten te houden, wijl dit gebruik aan den eenen kant geen nut heeft en aan den anderen kant niet alleen zeer geschikt is, om eene droefgeestighe gemiddeldheid onder de nabijwende bewoners van het sterfhuis te onderhouden, maar ook hinder oplevringt aan de behoorlijke luchtiging en zuivering der woningen, hetwelk vooral nadeelig is, wanneer daarin zieken aanwezig zijn, zoo als tegenwoordig veelal het geval is. Zij hebben daarom de ingezetenen verzocht, de huizen voortaan, althans gedurende de heerschende ziekte, niet meer te sluiten, of dadelijk na de begrafenis van het lijk, dezelve weder te openen.

Wijders wordt ook gemeld, dat van wege het bestuur het onophoudelijk luden der klokken bij de begrafenis is verboden.

Mengelwerk.

LETS OVER DEN NATIONALEN MATROZEN-STAND.
 Tegenstaande de krachtdadige middelen, van de zijde onzes gouvernements, in het werk gesteld, ter bevordering van koophandel en zee-

vaart, en het opsporen van al wat dienstig zijn kan aan de bereiking van zulk een voornaam doel: zijn en blijven wij, tot nog toe, verstoken van eene instelling voor den bloei en luister onzer navigatie zoo onmisbaar en voor het personeel belang van het opkomend geslacht zoo dringend noodzakelijk; wij bedoelen het *daarstellen van eenen nationalen Matrosen-stand.*

Het is niet te ontkennen, dat voor onze Nederlandsche schepen, ten tijde onzer voorvaderen, toen handel en zeevaart in vollen luister bloeiden, nooit een genoegzaam getal zeelieden heeft bestaan, en dezelve, door alle tijden heen, met buitenlanders bemand zijn geworden, zoo als nog heden ten dage het geval is. Maar het valt ook even min te loochenen, dat een groot deel der bevolking toen deszelfs bestaan vond, waar nu kwijning en verval heerscht, namelijk in handel, fabrieken, trafijken en neringén van allerlei aard; dat de bevolking, over het algemeen genomen, jaarlijks toeneemt, de middelen van bestaan eerder verminderen dan vermeerderen, en dat in weerwil van dit alles, het gebrek aan nationaal zeevolk zich van jaar tot jaar meerder doet gevoelen. Onze Oost- en West-Indie-Vaarders zijn grootendeels niet vreemden bemand; er waren reeds schepen naar onze kolonien, die het eigendom onzer landgenooten zijn en geen ander kenteeken van nationaliteit bezitten dan de Nederlandsche vlag, (daar zij geenen anderen inlandsechen Matros met zich voeren. Welk een tegenwoordig gebrek is, dat de invloed van vreemden op onze nationale scheepvaart. Wij willen hier in geen breed onderzoek der oorzaken treden, die tot zulk eenen invloed aanleiding hebben gegeven, om den schijn van aanklagers onzer natie te vermijden; maar alleenlijk die middelen opsporen en aanvoeren, dienstig ter wering van het bestaande kwaad.

De onafhankelijkheid van Spaansch- en Portugeesch Amerika opent ook ons een nieuw tijdperk voor handel en zeevaart; terwijl de aanzienlijke bevolking en meer en meer ontwikkelende beschaving aldaar en de vruchtbaarheid van de grond eene nieuwe markt voor de producten onzer fabrieken daarstellen. Dit groot gebied naar die markt kan de zette doen bloejen, en hetgeen ons schepen van vroeger bezien. Engeland en andere plaatsen, die de bevoering van Nederlandsche vaasels en handelingen op de voornaamste plaatsen der nieuwe *Amerikaansche Staten*, doen de zucht van ons gouvernement blijken, om ook langs dien weg het belang onzer handelsrijvende ingezetenen te bevorderen. Van daar, dat de Nederlandsche vlag in de meeste havens dier landen wappert en er betrekkingen werden aangeknoopt, die de beste tuitzichten voor onze koopvaardij opleveren. Zullen deze echter niet gewenschten spoed verwezenlijkt worden, dan moet het Nederlandsche zeevolk, van meerder en het getal vreemde matrosen op onze boten aanmerkelijk verminderd, zoo met geheel overbodig en buiten dienst gesteld worden. Wat ook bea, voor het algemeen belang, de botiv van nietwe schepen, indient ook niet vreemden worden bemand. De scheepsgagien worden alsdan om reden verdiend, die hunne betrekkingen buitenslands hebben, en onse belangdoende ingezetenen en verlaten van wistien, welke hun, bij het bestaan van eenen Nationalen Matrosen-stand, ongetwijfeld zouden ten deel vallen. Bovendien. Welk een geschikte weg wordt, door zulk eene instelling, niet aan ouders en voogden geopend, die thans verlegen zijn, wat hunne kinderen of kweekelingen te doen leeren, ter verkrijging van een eerlijk bestaan, en hen ongaarne slaven eener verfoerlijke weelde, opzigt en lichaam bederfende zedeloosheid zien worden. Maar op welk eene wijze, hooren wij, valse berekeningen vragen, laat zich zulk eene instelling tot stand brengen, en welke maatregelen kunnen er van de zijde des gouvernements worden aangewend tot der zelve bevestiging. Wij antwoorden: dat het doelmatig volgen van die voorbeelden, welke te dien opzichte reeds elders, sedert geruimen tijd, bestaan; voorbeelden op gaene bloote hespiegeling, maar op de ondervinding van eeuwen gegrond, en welke de duidlijkste bewijzen voor het algemeen nuttige en noodzakelijke van den Nationalen Matrosen-stand opleveren.

Vestigen wij slechts het oog op de Engelsche scheepvaart, en de aar kweeking van het Britsche zeevolk, en wij zullen reeds dadelijk van dat algemeene nut overtuigd worden.

In Engeland bestaat sedert eeuwen de heilzame gewoonte, om op elk koopvaardij schip een of meer jongelingen te plaatsen, ter opvoeding in den Matrosen-stand, welke gewoonte door verschillende wetten van lateren tijd tot eene verplichtende noodzakelijkheid gekomen is, zoo dat geen aacheeps-gezagvoerder de havens van dat rijk verlaat, zonder voorzien te zijn van het bepaald getal kweekelingen, onder den naam van *apprentice* bekend, en welke schepen, kapiteins de nodige onderrichting moeten bewijzen, en de kweekelingen aan boord, of waar deze anks noodig leeren, waartoe zij, na het eindigen hunner leerjaren, van de kapitein een geschenk bekomen, geëvenredigd aan hun getal en bevoerdigheden. Ten einde dit wederzijds verband te bekrachten, wordt voor het vertrek van elk schip, tusschen den kapitein en de ouders of voogden van den aan te nemen jongeling, een contract gepasseerd bij het tolkantoor van de zeehaven, waar eerstgenoemde te huis behoort, en gesloten voor twee a drie jaren. Dit getal jaren, alsmede de ouderdom der aan te nemene jongelingen is, bij onderscheidene koninklijke besluiten, bepaald. Zoo werd, bij voorbeeld, vastgesteld, dat elk schip naar de West bestemd, voor elke 80, tot onder de 500 tonnen, één; van 200 tot onder de 400 tonnen, twee; van 400 tot onder de 500, drie, en van 500 tot onder de 700 tonnen vier leerlingen; onder de 17 jaren en voor 4 jaren dienst moeten worden aangenoemen; terwijl, bij eene andere wet, de schepen, ter Zuid-zee Vischvangst varende, voor iedere 50 tonnen éénen leerling tusschen de 14 en 18 jaren moeten voeren. Ten aanzien der schepen door de O. I. Comp. bevracht, schijnen te

tot nog toe minder decisive bepalingen te bestaan; waarover echter door de natie herhaalde klagten zijn ingediend, met den wensch, dat ook hierin ten algemeenen nutte moge voorzien worden.

En het is op deze heilzame inrigting, dat het geheele fundament van Englands alom beroemde zeemagt en zeeheerschappij gegrond is.

Aan de zeemagt is Engeland hare grootheid, veiligheid en aanzien verschuldigd, en hoe zouden deze zich hebben kunnen uitbreiden, indien men daar niet in tijds had zorg gedragen voor het vestigen van eenen Nationalen Matrozen-stand, welke ook te gelijker tijd, en wel in tijden van oorlog, dienen moet om de vloeten te bemannen, welke tegen de vijanden van dat land worden uitgerust. In zulke tijden toch ontstaat er eene algemeene pressing van zeevolk; en welke gewenschte vruchten zou deze pressing opleveren, indien de Britsche jongelingen en mannen ongevoerd bleven in de zeedienst, en de koopvaardij-schepen aldaar voortdurend bemand werden met vreemde onderdanen?

Maar nog eent ander nut vloeit uit gezegde instelling voort, welks heilzame gevolgen voor ieder openliggen. De kapitein, die zich tot de vorming zijner kweekelingen schriftelijk verbonden heeft, en hen tot den Matrozen-stand opleidt, leert vroegtijdig hun karakter en bekwaamheden kennen; hij weet, waartoe zij het best geschikt zijn en in hoe verre hij op hen kan rekenen. Hij behandelt hen met welwillendheid en belangstelling, terwijl zij, van hunnen kant, hoe langs hoe meer aan hem verbonden geraken, en dagelijks de nuttigheid van hunnen stand en betrekking leren inzien; waarbij zich de gegronde hoop voegt, dat zij, na het einde der opleiding, en door het aanwenden van vlijt en leerdust, tot die voordeelen zullen kunnen geraken, waarvan zij, gedurende de eerste jaren, verstoken zijn, daar zij als leerlingen niet meer dan kost en kleeding genieten.

Rekent men nu het getal Engelsche koopvaardij-schepen, de lastvaarders daaronder, op 25,000, inhoudende 2,700,000 tonnen, en voor iedere 100 tonnen éenen leerling, dan krijgt men 27,000 kweekelingen voor de zeevaart. En wanneer deze jongelingen, na 3 jaren varens, de dienst van een bevaren matroos verrigten, dan vermeerderd derzelver getal, ten minste om de drie jaren, met 9000 nieuwe leerlingen.

In de Vereenigde Staten van Noord-Amerika heeft dezelfde inrigting plaats: aldaar bestaan ook bijzondere wetten, welke aan de uitvoering van dezen heilzamen maatregel de noodige kracht bijzetten.

Deze korte schets van den aard en de strekking der *apprentices* op de Engelsche schepen, geeft een genoegzaam denkbeeld van gezegde inrigting. Is dezelfde derhalve even geschikt om in ons vaderland te worden ingevoerd, en mag men hier dezelfde gunstige gevolgen daarvan verwachten? Ziedaar de vragen, welke beantwoording ons overschiet.

In Engeland is deze inrigting een gevolg der oude zeden en gewoonten: hier te lande is zulks in geen deele het geval. Op onze oorlog-schepen bevinden zich wel jongens om tot bekwaam zeelieden aangekweekt te worden; maar de koopvaardijvaart is te dien aanzien geheel vrij. Om van zulk eene gewenschte inrigting derhalve de heilzame gevolgen te beleven, zou dezelve op hoog gezag moeten worden ingevoerd. Even gunstige als nieuwe inrigtingen bij den beroemde matrozen-stand vinden, zal ook deze daaraan onderworpen zijn. Maar het vaderlijk gezag van het gouvernement is van zulk eenen aard, dat het gemakkelijk over de openbare of geheime tegenwerkingen van vooroordeel zal weten te zegevieren; terwijl de welgezinden, het groote nut daarvan inziende, weldra zullen medewerken om dezelve hoe langer hoe meer uit te breiden; zoo dat er slechts weinige jaren zullen behoeven te verloopen om dezelve op gelijken voet als in Engeland en Amerika te brengen.

Behoudens verbetering zouden de volgende bepalingen dienaangaande kunnen worden vastgesteld:

» Geene schepen, onder Nederlandsche vlag varende, en voor buitenlandsche zeevaart gebruikt wordende, zullen mogen varen zonder leerlingen.

» Deze leerlingen zullen moeten zijn geboren van Nederlandsche onderdanen, niet jonger dan 13 en niet ouder dan 16 jaren. Zij zijn voor rekening der reederij.

» Elk schip van 100 Nederl. tonnen voert één leerling; een schip van 200 tonnen, twee, en zoo vervolgens voor iedere 200 tonnen nog eenen leerling, kunnende de reeder of kapitein derzelver getal, naar goedvinden, vermeerderen.

» De ambtenaar, met de monstering belast, zal geene schepen mogen monstren, welke niet van het behoorlijke getal leerlingen zijn voorzien.

» De leerlingen zijn verplicht zich bij hunnen kapitein voor de reederij te verbinden, die van 13 of 14 voor 4 en die van 15 voor 3, achtereenvolgende jaren. Zij worden door de reederij onderhouden van kost en kleeding, doch verdienen geene gagie.

» Daarentegen is de kapitein verplicht hen te onderrigten in alles, wat de scheepsdienst betreft, en hen zoo verre te brengen, dat zij, bij het einde hunner dienstjaren, de dienst van ligt matroos kunnen waarnemen.

» Bij het einde dier dienstjaren, of wanneer, door onvoorziene omstandigheden, hunne verbindtenis met den kapitein komt op te houden vóór den bepaalden tijd, zal deze hun een schriftelijk ontslag en getuigschrift uitreiken. Geen kapitein mag eenen matroos aannemen, wiens diensttijd niet ten einde is, en die van gezegde bewijzen niet voorzien is.

» Bij het aangaan der verbindtenis, compareren de ouders of voogden der leerlingen vóór den ambtenaar met de monstering belast.

» Van elke verbindtenis worden twee eensluidende afschriften gemaakt, waarvan één bij den kapitein en één bij de ouders of voogden der leerlingen blijft berusten.

» Ieder scheepsgezagvoerder, die naar zee gaat, zonder aan bovenstaande bepalingen, ten opzichte van het getal leerlingen te voldoen, verbeurt eene boete van f 100 voor ieder derzelve.

Soortgelijke bepalingen bevatten het wezen der geheele inrigting, en zijn voldoende om dezelve in ons vaderland daar te stellen.

Zij zouden ook, met eenige wijziging, op de groote en kleine Visscherij toepasselijk gemaakt kunnen worden, daar onze reeders, voor de Groenlandsvaarders en Haringbuizen, van deze instelling dezelfde voordeelen kunnen trekken als de Engelschen,

Dat bovengenoemde bepalingen geen bezwaar voor de scheepvaart uitmaken en dezelve door hare kostbaarheid geene nadeelige strekking kunnen hebben, valt dadelijk in het oog, als men alleenlijk in aanmerking neemt, dat de leerlingen in de eerste jaren slechts voor den kost aan boord zijn en eenige kleederen genieten, waarvan het geringe beloop toch geen bezwaar voor de reederij kan zijn. Maar al was dit ook het geval, zullen de voordeelen, in het vervolg daaruit voortvloeiende, tegen die bezwaren rijkelijk opwegen. In Engeland noch Amerika is ooit over bezwaren uit het instandhouden van zulk eene inrigting geklaagd, veel min dat dezelve aldaar immer eenigen tegenstand heeft ondervonden.

Wanneer het schip stil ligt of timmert, zou men, ten aanzien der werkzaamheden der kweekelingen, even eens kunnen handelen als zulks op de Engelsche schepen plaats vindt. Er is alsdan gelegenheid om hun werk te verschaffen bij den zeilmaker, scheepstimmerman of bij zoodanig beroep, dat met de zeevaart in verband staat, en hun in het vervolg kan te pas komen.

Maar, vraagt mogelijk iemand, waar vindt men het vereischte getal leerlingen, daar de lust tot de zeevaart bij ons zoo zeer schijnt uitgebluscht.

Het is zoo, hij de hoogere standen en in het algemeen bij den middelstand, in ons vaderland, is die lust genoegzaam verdoofd. Maar bij het gros der natie is zulks echter het geval niet. Nooit ontbrak het aan knapen, die genegen waren om zich naar O. I. te begeven, ten einde dienst te nemen bij de Koloniale Marine. Ja men durft hier stellig verzekeren, dat het geringe moeite zou kosten om in weinige dagen verscheidene honderden leerlingen in Amsterdam bijeen te brengen. Wanneer er slechts gelegenheid zal zijn om dienst te bekomen, alsdan mag men met grond verwachten, dat het niet aan voorwerpen zal ontbreken. Ieder kapitein moet voor het aanwinnen van leerlingen zorgen; daartoe bieden hem zijne betrekkingen, bloedverwanten en kinderen overvloedige gelegenheid. De weeshuizen bevatten ook genoegzame geschikte voorwerpen, en, bijaldien het bestuur der loffelrijke Maatschappij van Weldadigheid begeert mede te werken, zullen hare uitgebreide kolonien, wel jongelingen opleveren, wier krachten door eene doelmatige opvoeding op het land zijn ontwikkeld, en bevrijd zijn van die onbegrijpen en gebreken, waartoe de vereeniging in groote steden al te ligt aanleiding geeft. Zoo levert eens zekere streek van Gelderland reeds een aantal officieren aan 's Rijks Marine, die zich met roem hebben onderscheiden.

De bevolking onzer zee-dorpen en eilanden is bovendien bijzonder geschikt tot het vormen van bekwaam zeelieden. Daarenboven zou deze maatregel eene wezenlijke weldaad zijn, daar de gelegenheid tot het vinden van een eerlijk bestaan, hierdoor aanmerkelijk vermeerderd en aan de steeds toenemende armoede der zee-plaatsen paal en perk gesteld wordt.

Er blijft dus alleen nog over te toonen, dat gezegde inrigting wezenlijk geschikt is om het bedoelde oogmerk te bereiken, en dat zij ten gevolge zal hebben, de vorming van eenen talrijken en bekwaamen Nationalen Matrozen-stand.

Onze tegenwoordige zeelieden zijn meest allen op gelijke wijze aangekweekt. Het is dus geene nieuwe wijze van aankweeking, door een theoretist in het boekvertrek uitgedacht en dat slechts op het papier de heerlijkste uitkomst belooft. — Neen! — Wat, sedert onheugelijke tijden, in zwang was en door de ondervinding van eeuwen is bevestigd; wil men op het voorbeeld van zeehandelende naburen bevestigen en met meer kracht uitbreiden. Uit de kajuitwachters en lichte matrozen werden ten allen tijde onze zeelieden gevormd. Wordt derhalve deze klasse van jonge dienden regelmatig vermeerderd; wordt er zorg gedragen, dat dezelfde genoegzaam is, alleen uit inlanders bestaat en behoorlijk wordt opgeleid, dan immers moet volgen, dat het getal nationale zeelieden zal toenemen en voortdurend vermeerderen. Het zijn immers allen vrijwilligers, jongedieden, die ongedwongen deze loopbaan kiezen, en waarvan men niet mag verwachten, dat zij hunne dienst zullen verliezen, of, na den diensttijd een ander beroep zullen kiezen.

Uit zeker geschrift, in 1780; door den heer Mr. G. TITSLINGH in het licht gegeven, ziet men, dat er eenige jaren vroeger aan heeren bewindhebbers der O. I. C. eene voordragt was gedaan over de geschikte middelen om in het gebrek van zeevolk te voorzien.

In verband met het 75. artikel van overeenkomst der Nederlandsche Handelmaatschappij, heeft deze maatregel de dreiging om, binnen weinige jaren, de nationaliteit onzer zeelieden te bevoorraden. Bij dat artikel worden de vreemdelingen onbevoegd verklaard om schepen der Maatschappij te voeren, en wordt dus aan de Nederlanders eene aanmoediging verleend om den lust tot de zeevaart op te wekken. Hierdoor wordt een einde gemaakt aan de moeilijkheden, die de Nederlanders maar al te veel van vreemdelingen moeten ondervinden: daar deze, eenmaal aan schip onder fruitne bevelen hebbende, veelal de voorkeur aan hunne landgenooten geven. Geen Nederlander, hoe bekwaam of geschikt ook, kan dan voet op zoodanig eener bodem zetten, en gelukt hem dit, dan wordt de dienst hem zoo moeilijk gemaakt, dat hij dien eindelijk moet ontruimen. Van hier, dat de lust tot de zeevaart bij de Nederlanders mede wordt onderdrukt en uitgebluscht, hetwelk sedert vele jaren aan ons vaderland het grootste nadeel toebrengt.

Reeds voor meer dan 50 jaren gaf LE FRANC VAN BERKHEY, in zijne Natuurlijke Historie van Holland, zijnen wensch te kennen, dat aan onze Nederlandsche zeelieden de voorkeur boven zoo vele vreemde Noord-sche zeelieden mogt worden gegeven, bij het bemannen van schepen, uit onze havens naar elders bestemd.

En behoeft het wel een breedvoerig betoog, dat de zeelieden, op deze wijze aangekweekt, bijzonder geschikt zullen zijn voor het beroep, dat zij bestemd zijn uit te oefenen. Zij beginnen hunne loopbaan in eenen leeftijd, waarin zij nog vatbaar zijn voor alle goede indrukken. Zij worden van jongs af aan, naar lichaam en ziel, gewoon aan hunnen stand. Reeds vroeg gehard tegen al de moeilijkheden der zee, leeren zij alle gevaren trotseren. De tijd, door hen aan wal doorgebracht, wordt aan de beoefening van zulke werkzaamheden besteed, die hen in het vervolg van groot nut kunnen zijn. Munten er sommigen onder hen uit in bekwaamheid en aanleg, dan zijn zij juist op weg om groote, voordelinge vorderingen te maken, enz. enz.

De jongeling, die zich eerst aan wal in alle theoretische gronden der zeevaarkunde heeft bekwaam gemaakt en dan op reis gaat, is als nieuweling vreemd aan alles, wat hem omringt. Hij beziet vele zaken aan boord uit een verkeerd oogpunt, en hierdoor gevoelt hij dadelijk eene groote afwijking van hetgeen hij heeft geleerd en ondervonden.

Volgens het Engelsche en Amerikaansche stelsel, wordt het theoretisch onderwijs door practikale kennis voorafgegaan. Ieder schip is eene oefenschool. Uit deze scholen kwam de grootste zeevaarder der 18. eeuw, JAMES COOK, voort, en werden zoo vele andere groote mannen, waar Engeland roem op draagt, aangekweekt. Die voorbeelden volgende, zullen wij ook dezelfde resultaten ondervinden.

Ten slotte moet hier nog worden aangemerkt, dat door den ouderdom van 16 jaren of daaronder te bepalen, de leerlingen voor de zeevaart het genot hebben van de vrijstelling der Nationale Militie, aangezien zij, gedurende den tijd van twee jaren hun beroep als zeeman hebben uitgeoefend, vóór dat zij tot de dienst ingeschreven worden, zoo als bij art. 94 der wet van 8 Jan. 1817 is voorgeschreven.

Hoe vele andere zouden wij hier niet kunnen bijvoegen tot het boven-
aangevoerde, indien wij ons niet overtuigd hielden dat wij reeds genoeg-
same bewijzen aanvoerden.

Mogt het Z. M. onzen geëerbiedigden Koning derhalve behagen eerlang
zoodanige maatregelen in het werk te stellen, als Hoogstdezelve geschikt
zullen voorkomen, ter bevordering van den algemeenen wensch after wel-
denkende Nederlanders, het daarstellen namelijk van eenen *Nationaalen*
Madroen-stand.

Heden overleed, zeer onverwachts, te *Utrecht*, op zont door-
reize van *Amsterdam* naar *Wageningen*, aan zware koorts-
en bijkomende spoedige verzwakking, onze hooggeachte Moeder
en Behuwd-Moeder, Mevrouw *EVA ELISA*
BETH GALLUTZ, geboren *van R.Y.K.*
in den onderdom van 63 jaren. — Wij betreuren in haar ver-
lies eene zorgvuldige en troostrijke Moeder, wier nagedachtenis
ouder ons, en bij allen die de overledene van nabij kenden,
in zegening blijven zal.

WAGENINGEN,
den 19. October 1826.

Uit aller naam,
L. W. VAN DE SIEPKAMP,
G. P. J. VAN DE SIEPKAMP,
Geb. GALLUTZ.

Op stille begraafte der Overledene, zal geen
rouw worden aangehouden.

Deze *Wageningen* van *Wageningen* zijn overleed hebben morgen om
negen uur in de teedergeestige *Wageningen* *S. S. S. V.*
N. A. M. A. R. I. A., in den onderdom van *Wageningen* drie
jaren.

ARNHEM,
den 21. October 1826.

C. W. BALCK,
S. M. BALCK,
Geb. BOSMAN.

S. S. S. DE PROVINCIALE COMMISSIE
VAN GENEESKUNDIG ONDERZOEK
EN TOEVOORZIGT IN GELDERLAND,

maakt door deze bekend, dat hare gewone Vergadering zal aanvangen
op Dinsdag, den 12. November 1826.

Zij, die verlangen geëxamineerd te worden, worden verzocht voor
den 6. November zich daartoe aan te melden en de noodige bewijzen
aan te zenden.

Arnhem, den 10. October 1826.

De Commissie voornemens,
Namens dezelve,
C. B. THANUS,
Secretaris.

S. S. S. P. A. VAN REES, Notaris, residierende te *Nij-*
megen, is voornemens, ter instantie en ten huize van
den Heer Kapitein *J. A. BUCKER*, te *Anger-*
en, publiek aan den meesbiedenden te verkoopen:

Op Dinsdag den 7. November 1826.
Zes schone TREKPAARDEN, drie beste MELK-
KOEFFEN, twee dragende MALEN en ander RUND-
VEE, twee uitstekende VARKENS, voorts PLOEGEN,
EENEN PAARDENGOETUIG,
EENEN ROEIJESCHAP,
waaronder twee BLENKEN, een KAN, onderzochten
VAATWERK, mitsgaders KEUKENGEREED-
SCHAP.

Op Woensdag den 8. November 1826.
Alles in HUISMEUBELN, bestaande in KISTEN
en KASTEN, TAFELS en STOELN, waaraan
ouder zeden menve met Tappan Zittingen, LEDIKANTEN,
schone BEDDEN met linnen Toebehooren, beste WOLLEN-
en KATOENEN BEDDEDEKENS, SPIE-
GELS met vergulde Lijsten, twee VLOERKLEEDEN,
een LFNEN en PEELEN, PORCELEIN,
GLAS en AARDEWERK, verakt GOED, drie
KAGCHELS met Pipen, KOPEREN KETELS,
eene MANGEL en wat verder op beide verkoopdagen zal ge-
veerd worden.

Zullen te allen tijden des morgens om half twee uren begonnen en zul-
len de Goederen op Zaterdag en Maandag voor den verkoop kunnen be-
zichtig worden.

S. S. S. P. G. O. P., eene aanzienlijke partij allerhand
FRANCOIS, staande aan de Rivier de Waal,
geschikt voor Waabanden, RIVIERWERKEN
en MANDENAKKES, te leveren per duizend of per
ordinaire Vin, tot 100 a 150 Vinsten. Te bezorgen bij *P. VAN DEK*
VELDEN, te *Drenthe*.

S. S. S. GELDERSCHIE MAATSCHAPPIJ
VAN ONDERLINGE LEEVENSVER-
ZEKERING, onder Directie van *J. A. C. O. B.*
BADONGHYBEN, te *Zutphen*.

Deze Maatschappij, waarin men tegen matige bijdragen, aan nabij-
vende WEDUWEN, WEEZEN, of ANDERE
PERSONEN, jaarlijksche toelagen van f 100 tot f 600 kan ver-
zoeken, zoodra mogelijk en wel uitdrukkelijk in November 1826 in werking
staande, zal worden, zoo geveerd worden, die daarin nog willen
doelmeeren, zich ten spoedigste te verklaren, ten einde begrepen te
worden onder de beschikking, aan welk vroegtijdige toetreding eene even-
tuele afschaling van administratiekosten is verboden. Men verzoege
zich hiertoe bij den Directeur of een der Heeren Correspondanten,
brieven franco.

S. S. S. ZALTBOMMEL. Daar door het overlijden van *A.*
PAULUS, de Post van *BINNEN* *W. A.*
DER en *MOEDER* vader, in het Gasthuis
hier ter Stede, worden alle die hiertoe geneegen zijn, en geene Kinde-
ren hebben, uitgenoodigd, zich of in persoon of bij gefrankeerde brie-
ven te verzoegen bij Regenten van het Gesticht, voor of op den 31.
December 1826, bij wien nadere inlichtingen zijn te bekomen. Brie-
ven franco.

S. S. S. Een ZADELMAKERS-KNECHT,
bewijzen van bekwaamheid en goed gedrag kunnende pro-
duseren, vast werk begeerende, adresseere zich zooder spoed-
ding mogelyk bij den Mr. Zadelmaker *D. H. VAN DE POL*,
te *Arnhem*.

BELANGRIJK POSTWAGEN-BERICHT.

Ingevolge Koninklijke dispositie, zullen van den vijftienden October
1826, tot primo April 1827, de Diligences van *Utrecht* naar *Rotter-*
dam en *'s Hage*, vice versa, in plaats van tweemaal daags, eens
daags rijden, vertrekkende des morgens ten acht uren, van en naar
Rotterdam, en te *Utrecht* en te *Rotterdam* des namiddags voor twee
uren aan te komen, en van en naar *'s Hage* des morgens tien uren,
om te *Utrecht* en te *'s Hage* des namiddags voor vier uren te arrive-
ren, zullende echter volgens gemelde Koninklijke dispositie, met primo
April 1827, de dubbele diensten weder een aanvang nemen, en de
middelijke correspondentie van en naar *Gelderland*, enz.

Men vraagt een COMPAGNON in eene kleine
winstgevende Fabriek, die tevens f 1000 a f 1500 daar-
toe kan bijbrengen. Adres niet want Brieven aan het
Adres en Commissie-Kantoor van *J. DE K. DE ZON*, te
Zwolle.

De Boekverkoopers *A. WAHLEN* en *BREST VAN*
KEMPEN, te *Brussel*, zijn voornemens bij intekening uit te
geven:

Eenen fraaien herdruk der DICHT- en PROZASCHIE
WERKEN van *JOOST VAN DEN VONDELE*,
in 80 Deelen, in gr. 8o.

Goede Wijn behoeft geen krans. In plaats dus van eenen opgezierden
Prospectus, zullen zij alleen, ten proeve hunder editie, het Fransche
OYSARANT VAN *AMSTERDAM* laten afdrukken. Het werk zoodra mogelijk met
de Afschoning Lijsten zal versonden en afzonderlijk verkocht worden.
Er zullen ook deze uitgaven, welke tot Drukken van *W. H. VAN*
DE W. H. VAN, te *Utrecht*, en
Papier, verspaard worden, ten einde de uitvoering Nederlands groot-
sten Dichter waardig zij.

Bij *G. J. N. SURINGAR*, te *Leeuwarden*, zijn uit-
gegeven en alom verkrijgbaar gesteld.

FRANS NAERBOOT, door *J. L. NIERSTRASZ*, Jr.
Dichtstuk, in karton, met portret van *Naerboot*, door *VELYN*, gr.
8vo. f 1.60.

KLEINE PLICTEN, voor kinderen en jongelieden, voorgesteld in
onderhoudende Verhalen. Naar het Hoogduitsch. Met gegraveerde
plaatjes en afbeeldingen. gr. 8vo. f 1.00.

GEDRUKTE, door *Mr. R. H. VAN*, te *Utrecht*, in hundert
portret van *VELYN*, gr. 8vo. f 1.00.

PROEVE over de beste inrichting van het onderzocht voor de
gare standen, en de geschikteste middelen om dezelfde vruchten te ver-
handelen te bewaren. Door *Mr. A. BOUMAN*, gr. 8vo. f 1.10.

Waarneemingen op eenige OUD-FRIESCHE SPREEK-
WOORDEN door *Mr. JACOB HENRI HOEFFT*, gr. 8vo. f 1.80.

REGELING DER AFVAART VAN DE STOOMBOT
WILLEM DE EERSTE.

In het Beartveer tusschen *Nijmegen* en *Rotterdam*, gedurende
de maand November.

Van *Nijmegen* naar *Rotterdam*, elken Zondag, Dinsdag en
Vrijdag, des morgens ten 7 uren.

Van *Rotterdam* naar *Nijmegen*, elken Maandag, Woensdag
en Zaterdag, des morgens ten 6 uren.

De overvaart geschiedt gewoontlijk van *Nijmegen* naar *Rotterdam* in
12 uren, en van *Rotterdam* naar *Nijmegen* in 11 uren.

Goederen worden bezorgd te *Rotterdam* bij den Commissaris *Schuyt*
in de *Boompjes*, bij het *Bolwerk*, en te *Nijmegen* aan het *Kantoor*
van de *Ondernemers* aan de *Waal*.

Bepaling der afvaart van de **STOOMBOT**
van de **N. E. D. E. R. A. N. D. S. C. H. A. P. P. J.**
STOOMBOT-MAATSCHAPPIJ,
gedurende de maanden October, November en De-
cember.

Van *Rotterdam* naar *Nijmegen*:
Elken Vrijdag, Dinsdag en Vrijdag, des morgens ten 6 uren.

En Zaterdag den 28. October (in plaats van naar *Arnhem*)
naar *Nijmegen* 's morgens ten 5 uren.

Van *Nijmegen* naar *Rotterdam*:
Elken Maandag, des morgens ten 6 uren.

Elken Donderdag en Zaterdag — — — — — 7 — — — — —
En Zondag den 29. October — — — — — 10 — — — — —

Van *Nijmegen* naar *Kuilen*:
Elken Maandag en Zaterdag des morgens ten 5 uren.

Van *Kuilen* naar *Nijmegen*:
Elken Dinsdag en Donderdag des morgens ten 6 uren.

Van *Rotterdam* naar *Arnhem*:
Elken Zaterdag des morgens ten 5 uren.

Van *Arnhem* naar *Rotterdam*:
Elken Zondag des morgens ten 7 uren.

N.B. Door den lagen stand der Rivier zal de afvaart van *Arnhem*
op *Arnhem* zoudde varen, den 28. en 29. October, zoodra de stand
berigt, de dienst verrigten.

De vaart van *Rotterdam* naar *Arnhem* en *London*
den 28. bepaald, zoo als bij Billetten is bekend gemaakt. Informatien
zou te bekomen van *Arnhem* en *London*, zoodra de Maat-
schappij, de Heeren *TRIEBELS* te
Nijmegen, en den Heer *H. VAN*, te *Arnhem*.

NEDERLANDSCHE STOOMBOT-MAATSCHAPPIJ.
te *Rotterdam*, *Arnhem*, *Nijmegen*.

De aankomende lage stand der Rivier moefende doen verwachten,
dat de directe vaart op *Arnhem* nog in langen tijd niet zal kunnen
hebben, en alzoo de vaart op *Nijmegen* zal moeten blijven geschiedt
zoo heeft de Directie, ontwaar zijnde geworden, dat het nu van afvaart
van *Rotterdam* te laat is voor die Reizigers, welke nog naar *Arnhem*
moeten vertrekken, geoordeeld de Dienst der Stoomboot op *Arnhem*
provisieel te moeten bepalen als volgt:

Van *Rotterdam* naar *Nijmegen* elken Zaterdag des morgens ten 6
ure, van waar de Passagiers alsdan met goede Reizigers, welke
der Maatschappij, zullen worden gefrankeerd naar *Arnhem*.

Van *Nijmegen* naar *Rotterdam* elken Zondag des morgens ten 7
ure, zullende de Reizigers, welke de Passagiers ten koste der
Maatschappij van *Arnhem* naar *Nijmegen* overbrengen, des mor-
gens ten 7 uren van *Arnhem* afrijden.